

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

3 Quæ poenæ impositæ sunt filiis parentum committentiu[m] crimen læsæ
maiestatis humanæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

impofitas filiis deportatorum, quia in crimine etiam læſe maieſtatis humanæ iam dixi parentum delicta non nocere filiis ante genitum. Secus verò dicendum eſt in crimine hæreſis. Item concedo non dici Senatoris filium, qui genitus eſt à patre amoto à ſenatore dignitate, quia non poteſt perfeſtare relatio, dum non eſt pater referens, ſicuti neque etiam dicebatur filius hæretici, dum pater in hæreſim non incidit, neque quando pater ab illa purgatus eſt. At ſi pater in hæreſim incidat dum in illa perfeſtuerat ſicut denominatur pater filij ante hæreſim geniti, ita filius denominatur filius patris hæretici, & verè & propriè dicitur filius hæretici, ſicut & pater propriè, & formaliter hæreticus eſt. Adde ad incurſendas pœnas filij hæreticorum impofitas, tantum requiri, vt filij ſint parentis in hæreſi decedentis. Nam eſto tempore conceptionis fuerit eorum pater hæreticus, non ſufficit, niſi in hæreſi perfeſtueret. At ſi in hæreſi decedat, etiamſi toto vitæ tempore catholicus exiſtat, eius filij pœnas non erunt, ex d. c. ſtatutum, de hæret. in 6.

Ad ſecundum reſpondeo cum Couart. ſuprà n. 5. in princ. in libertate, & ſeruitute ſpectari tempus conceptionis iuxta l. regiam 9. r. 2. p. 4. Secus verò in aliis ex l. 2. §. in filiis. & ibi gloſſ. ff. de decur. c. 1. Diuo Marco, C. de quaſtionib. & in l. fallaciter, C. de abſolutionib. Adde, iura quaſita filiis non tolluntur ex delicto parentis: ſicut enim filij hæretici ſecundum probabiliorum ſententiam non priuantur beneficiis, & officiis acquiſitis ante parentum delictum; ſicut nec bonis caſtreſibus, aut quali caſtreſibus, ſed ſolum illis qui ex ſucceſſione parentis habere debent, ita à fortiori non priuantur libertate acquiſita, ex eo quòd poſtea parens ſeruituti ſubiiciatur.

Ad tertium fatet argumentationem illam eſſe efficacem coniecturam, ac non eſſe concludentem. Dicere namque poſſumus non feciſſe Concilium mentionem filiorum, qui ante crimen patrum nati ſunt, non quia ſupponeret remiſſionem non indigere, ſed quia ſuppoſuit in remiſſione conceſſa filiis poſt crimen patrum natis tacite includi filios ante crimen genitos, ita vt ſenſus ſit: remiſſionem concedimus hæreticis, quam remiſſionem volumus extendi ad eorum filios, etiam ad illos, qui poſt crimen patrum nati ſunt: eum enim ſi ſecundum omnium ſententiam pœnis ſubiaceant, facta illis remiſſione, cœntetur facta iis qui ſolum ſub dubio pœnas contrahunt.

Ad quartum reſpondeo D. Auguſt. loqui de peccato originali & pœnis illi debitis, & probat optimè nequaquam poſſe à filiis contrahi ſi in ſe ipſis eſſent antequam Adam peccaret. Secundo loquitur de pœna ſpiritali excommunicationis ob delictum patrum, vt ex ipſo contextu conſtat, & decernit nequaquam poſſe à filiis antea genitis contrahi. Quòd ſi dicas hoc etiam procedere in filiis poſtea genitis, ac proinde nihil ſpeciale dicere Aug. Reſpondeo verum quidem eſſe, ſed quia de genitis antea, clariùs errat, ideo illorum meminit Aug. de natis poſtea mentionem non fecit, quia ſibi neceſſaria non erat.

Ad quintum dico priuilegium nobilitatis dupliciter poſſe parenti quaſi per ſucceſſionem. Secundo, ſi non ſolum parenti, ſed etiam eius filiis, quaſi æquè primò concedatur quando hoc ſecundo modo conceditur non ſolum comprehendit filios natiuitatis poſt conceptionem, ſed etiam antea natos: ſic Tiraquel. de nobilit. c. 5. n. 5. Sanch. lib. 2. c. 29. n. 4. Si autem primo modo concedatur ſolum natiuitatis comprehendit quia tunc nobilitas in patre, quaſi in radice reſidet, & ex illo ad poſteros deriuatur, quod bene aduertit Couat. lib. 2. var. c. 8. n. 5. verſ. ſerui opinio Calderini, poſt medium Tiraq. ſuprà n. 4. & plurius relatis Sanchez n. 6. At pœna infamiae, inhabilitatis ad beneficia, & officia filiis hæreticorum impoſite ipſis quaſi æquè primò impoſuntur, & non ex ſucceſſione ſuorum parentum. Ergo comprehenduntur in illis filij geniti, & natiuitati.

Ad ſextum conſtat ſolutio ex vlcima ratione primæ ſententiae. Ad vltimum concedimus in crimine læſe maieſtatis humanæ, præcipuè ex iure regio Caſtellæ ſolum filios natiuitatis comprehendendi. De crimine autem hæreſis textus non loquuntur. Notanter appoſita ſunt illa verba, la los de rechos, que fallaron los antiguos de Eſpanna, quaſi tacite inſinuans lex ſe nihil velle tractare de iuribus Pontificis.

PUNCTVM III.

Quæ pœna impoſita ſunt filiis committentium crimen læſe maieſtatis humanæ.

- 1 Priuantur hi filij patrum ſucceſſione, & aliorum extraneorum.
- 2 Filia ſucceſſione parentis priuantur, obtinens tamen legitimam in bonis maternis.
- 3 Non priuantur hi filij donatione inter viuos.
- 4 Bene tamen donatione cauſa mortis.
- 5 Contrahunt pœnam infamiae filij, ſed non filia.
- 6 Sub iis pœnis comprehenduntur filij emancipati Spurij poſt delictum parentum geniti, non ante.
- 7 Non comprehenduntur clerici, neque nepotes.
- 8 Filia ſatis dubium eſt, an comprehendantur.

9 Plures DD. conſent ſupradictas pœnas conſuetudine abrogatas eſſe.

10 Caſu tamen, quo contrahuntur debet crimen eſſe contra Imperatorem. Regem aut eius lateri aſſentem.

Vl ſupradicta doctrina de pœnis filiorum committentium hæreſim clariùs eluceat, placet ſubiungere pœnas impoſitas filiis reorum læſe maieſtatis humanæ. Vt inde cognoscatur in quo differant, & qua ratione benignius Eccleſia procedat in punitione delictorum, quam reſpublica ſæcularis.

1 Primo non ſolum iſi filij priuantur parentum ſucceſſione, ſed etiam aliorum proximorum, & extraneorum ex text. in leg. quisquis, §. filij, C. ad leg. lul. maieſt. cuius verba ſunt: Filij eius, quibus vita imperatoris ſpecialiter lenitate cœce dimis (pater enim debere perire ſupplicio in quibus paterni hoc eſt hæreſis) crimini exempla metuntur à materna vel auita, omnium etiam proximorum hæreſitate ac ſucceſſione habeantur alieni, & teſtamenti extraneorum nihil capiant ſunt perpetuè egentes, & pauperes. Ex quibus verbis cõtat amplius priuari hos filios quam filios hæretici, quod & notauit Anton. Gom. de delictis, c. 2. n. 13. Menoch. conſ. 75. n. 2. & ſeqq. lib. 3. Decian. ſtra. crim. lib. 7. c. 31. n. 2. Farinac. de crimine læſe maieſt. q. 116. n. 79. Sanch. lib. 2. c. 29. n. 13. cum filij hæreticorum ſecundum probabiliorum ſententiam ſupra poſitam non priuantur ſucceſſione ex teſtamento, & ab inſtato aſcendentibus conſanguineis, & extraneis catholicis. Aduerto tamen ſi tempore quo pater crimen commiſit, hæreſis matris, vel auitæ ſit delata etiam illi filius profeſſione nondum apprehenderit non videtur illa priuandus ex crimine patrum, quia iam habet ius quaſitum ad illam: iure autè quaſito non priuatur filius ob crimen patris, ſi Grammat. de c. ſ. num. 13. in fine per textum in l. 2. ff. de interdiſt. & relegat. Farinac. de crim. læſe maieſt. q. 116. num. 110.

2 Sed quid de filiabus, an hæc ob delictum parentis priuantur ſucceſſione; Et quidem indubitanter eſt legitimam in bonis paternis obtinere, ac ſi pater non deliquiſſet: habetur expreſſè d. l. quisquis, §. ad filios C. ad leg. lul. maieſt. & reddi ſibi ratio huius ſpecialis fauoris, quia filia propter ſexus infirmitatem minus auidia creditur, quàm maſculus. ſic plurius relatis notauit Farinac. q. 116. n. 94. Anton. Gom. ſom. 3. var. c. 2. n. 13. verſ. filia verò Perer. de iure ſocij lib. 3. §. 9. n. 8. Dec. ſtra. crim. lib. 7. c. 41. n. 13. Dixi legitimam in bonis maternis obtinere. Nam licet in d. l. quisquis, ſolum quarta portio deducta quinta parte bonorum omnes alia quatuor partes ſint filiorum legitimæ efficiunt ſane omnes hæc à matre accipere poſſe filiam, ac ſi eius patres, reus non fuiſſet maieſtatis: ſic notauit Greg. Lop. l. 2. §. 2. gloſſ. penult. noſter Mol. tom. 3. de iuſt. diſp. 6. §. 8. n. 13. in prior. parti. Sanch. lib. 2. in Decal. c. 29. n. 10. imò ex bonis parentis condemnari filias feminas dotandas eſſe ſtatuit Auguſt. Fatin. 1. p. 1. de delictis & pœnis q. 24. n. 47. Adde illud ſiſto addidit. Aliorum autè cõſanguineorum, vel extraneorum ſucceſſione miniùs priuatas eſſe, quia textus in dicta l. quisquis, diſtinguit inter filios, & filias: & filios aſſumit hæc ſuccedendi poteſtate priuari. Cum ergo nihil de filiabus decernat, comprehendit non debet in lege ita tigiſſe, & acerbis ſic Greg. Lop. & Mol. & Sanch. ſup. Clar. præſt. §. læſe maieſt. n. 1. c. verſ. c. h. e. autem pœna Gigas de crim. lib. 1. §. 41. Dec. ſtra. crim. lib. 7. c. 41. ſub n. 12. Farinac. q. 116. n. 96.

3 An autem hi filij ſicut priuantur ſucceſſione priuantur etiam qualibet donatione inter viuos. Priuari inclin. Gigas de crim. læſe maieſt. lib. 3. rub. de pœnis, quæ filij incurunt. q. 2. in fine. mortis, quia ratio expreſſa text. in dicta l. quisquis, æquè militat in donatione, ac in ſucceſſione. Excluditur enim filij à ſucceſſione matris, & aliorum, vt ſunt perpetuè egentes, & pauperes perpetuaque egeſtate ſordentes, ita quod mors ſit eiſolotium, & vita ſupplicium. Quæ ratio omnino fruſtratur, ſi capaces ſint recipendi aliqd ex donatione. Verùm à communi benigna, & ſuauitabili Doctorum ſententia recedendum non eſt, ſed omnino aſſumendum hos filios, ſicut & filios hæreticorum capere eſſe cuiuſlibet donationis inter viuos, quia ſupradicta lex nihil de donatione loquitur, ſed ſolum de ſucceſſione. At ſucceſſio reſtat, & iſteſtati nihil cõmune habet cum donatione l. verba contrahunt, ff. de verb. ſignific. Quapropter ex incapacitate ſucceſſionis ex teſtamento, vel ab inſtato inferri non poteſt in capacitas acquirendi ex donatione, l. inter ſtipulantem §. ſacram. ff. de verb. obligat. Neque obſtat militare in præſenti eadẽm rationem in donatione, ac in ſucceſſione, vt diſpoſitionem ſupradictæ legis ad donationem extendamus, quia cum ſit lex ſummè penalis, & odioſa, non debet ex identitate rationis extenſa cõcedi. Quòd ſi dicas in præſenti non tam ex extensione rationis, quam ex diſpoſitione ipſius legis donationem comprehendendi, illis, inquam verbis, ſunt perpetuè egentes, &c. quibus Imperator videtur veloſ filios ſic delinquentes in paupertate perpetua exiſtere. Reſpondemus, cum hoc clarè non conſtat, ſed ſub dubio in dubio materia penalni non eſt extenſionem facendam, ſed iuxta ſuperiorum diſpoſitionem verba illa limitanda eſſe: ita vt ſit ſenſus. Hi filij ſunt perpetuè egentes reſpectu ſucceſſionis quod eſt ex priuatione ſucceſſionis læſe colligebatur ad ampliorem declarationem aſſumendum

est, verba illa addita esse: & ita docent Gregor. Lop. Mol. supra, & Sanchez. n. 11. Fatinae. q. 116. n. 112. Decian. n. 21. Percegr. de iure...

4. Notante dixi hos filios priuatos esse donatione causa mortis, quia haec sapit vltimam voluntatem, & aequi ualer successio...

5. Secunda pena, quam ij filij incurrunt, in qua haereticorum filios excedunt est infamia: habetur expresse in dicta. l. quisquis filij vero. C. ad leg. tul. maies. ibi infamia eor. paterna...

6. Sed dubium est, qui nomine filiorum comprehendantur in his penis statutis in l. quisquis. Et dicendum est primo...

7. Quarto non comprehenduntur clerici, quia ratione dignitatis videntur excepti Giga de crimine laesa maiest. lib. 3. rub. de penis...

8. Secundo non leue dubium est, an comprehendantur filiae in his penis etiam mater crimen laesa maiestatis commiserit...

9. Quomodo non comprehenduntur nepotes, quia in dicta. l. quisquis solemus mentio filiorum facta est. At sub nomine filij in materia...

10. Conceduntur ser defensionem legitimam, citantur partes ad audiendam sententiam, & sententia pronuncietur in scriptis.

11. In crimine haereticis procedi posse simpliciter, & de pleno & abique aduocatorum, ac iudiciorum strepitu, & figura...

12. In crimine haereticis procedi posse simpliciter, & de pleno & abique aduocatorum, ac iudiciorum strepitu, & figura...

13. In crimine haereticis procedi posse simpliciter, & de pleno & abique aduocatorum, ac iudiciorum strepitu, & figura...

14. In crimine haereticis procedi posse simpliciter, & de pleno & abique aduocatorum, ac iudiciorum strepitu, & figura...

15. In crimine haereticis procedi posse simpliciter, & de pleno & abique aduocatorum, ac iudiciorum strepitu, & figura...

9. Denique duo sunt maxime aduertenda. Primo plures De haereticos non infimae notae affirmare penas eorum in dicta. l. quisquis...

10. Secundo est aduertendum casu quo supradictae penae ad filios committentis crimen laesa maiestatis extendantur...

DISPUTATIO VI.

De modo iudicialiter procedendi in causis fidei.

1. In hac disputatione deseruare possunt plura, quae in superioribus dicta sunt. Quae autem desiderari pollunt, subiciemus.

PUNCTUM I.

Qua ratione in crimine haereticis summarie, & sine figura iudicij procedatur.

- 1. Posse Inquisitores procedere simpliciter, & de pleno, absque iudiciali strepitu, est decisum varijs rectoribus.
2. Non oriantur ad se procedendum.
3. Expletur quid imponeret supradicta clausula, simpliciter & de pleno & absque iudiciali strepitu.
4. Integra remanere debent quae sunt iuris naturalis.
5. Omitti potest libellus, & litis contestatio.
6. Agitari, & sententiarum potest haec causa de-bus feriatis.
7. Ampuntur dilationum materia.
8. Citatio requiritur, sed unica sufficit.
9. Iuramentum calumniae praestari debet, quomuis si omittatur, non obinde processus vitabitur.
10. Conceduntur ser defensionem legitimam, citantur partes ad audiendam sententiam, & sententia pronuncietur in scriptis.

1. In crimine haereticis procedi posse simpliciter, & de pleno & abique aduocatorum, ac iudiciorum strepitu, & figura, deciditur expresse in cap. statuta. in princ. de haereticis, in 6. & notant omnes, & extat constitutio Alexand. V. anno 1251. incipiens, Cupientes inquisitionis negotium...

DE
ISTRO
ALAI
TON,
II
II